

PAŠTU NEBŪS SIUNČIAMA

LIETUVOS RESPUBLIKOS KULTŪROS MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, J. Basanavičiaus g. 5, LT-01118 Vilnius, tel. (8 5) 219 3400, faks. (8 5) 262 3120, el. p.dmm@lrkm.lt.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188683671

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai

2018-10-12 Nr. 52-2940

DĖL LĖŠŲ SKYRIMO PROF. EUGENIJAUŠ PAULAUSKO LAIDOJIMO IŠLAIDOMS PADENGTI

2018 m. spalio 4 d. eidamas 92-uosius metus mirė ilgametis Lietuvos kvarteto primarijus, žymus smuiko pedagogas prof. Eugenijus Paulauskas.

Prof. E. Paulauskas gimė Šiauliuose, mokėsi muzikos mokykloje, subūrė styginių kvartetą, studijavo Kauno konservatorijoje, dėstė smuiką Šiaulių muzikos mokykloje. Vėliau vėl studijavo Kauno konservatorijoje, Vilniaus konservatorijoje ir perėmė Lietuvos kvarteto primarijaus pareigas. Lietuvos kvartetas pelnė premijas tarptautiniuose styginių konkursuose, atliko kelis tūkstančius koncertų Lietuvoje ir užsienyje, pirmasis koncertavo Europos, Azijos valstybėse, JAV, Kanadoje, Kuboje. Prof. E. Paulauskas Lietuvoje ir užsienyje atliko daugiau nei 500 solinių koncertų, daug nuveikė pedagogikos bare.

Už nuopelnus Lietuvos kultūrai prof. Eugenijus Paulauskas apdovanotas 1997 metais Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino ordino Komandoro kryžiumi ir 2003 metais Sausio 13-osios atminimo medaliu.

Vadovaudamiesi 2003 m. kovo 18 d. LR Vyriausybės nutarimu Nr. 323 „Dėl žymių Lietuvos visuomenės veikėjų ir pagal LR įstatymus valstybės lėšomis laidojamų asmenų laidojimo išlaidų dengimo taisyklių“ ir įvertindami Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino ordino Komandoro kryžiumi ir Sausio 13-osios atminimo medaliu apdovanoto prof. Eugenijaus Paulausko nuopelnus Lietuvos kultūrai, prašome Koncertinei įstaigai Lietuvos nacionalinė filharmonija skirti lėšas jo laidojimo išlaidoms padengti.

PRIDEDAMA:

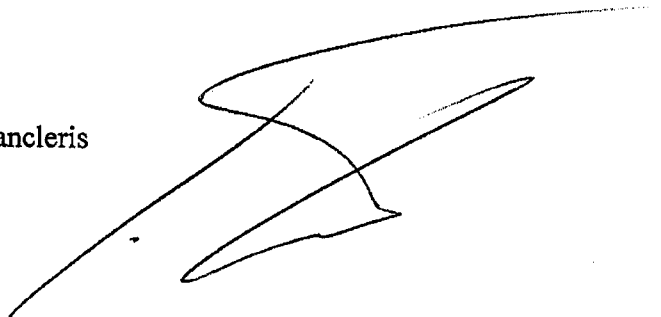
1. Žymių Lietuvos visuomenės veikėjų ir pagal Lietuvos Respublikos valstybės lėšomis laidojamų asmenų laidojimo komisijos 2018 m. spalio 11 d. posėdžio protokolo Nr. 3 kopija, 1 lapas;
2. Kultūros ministerijos patvirtinta Eugenijaus Paulausko laidojimo išlaidų sąmata, 1 lapas;

3. Koncertinės įstaigos Lietuvos nacionalinė filharmonija 2018 m. spalio 10 d. rašto Nr. SD-238 „Dėl lėšų kompensavimo prof. E. Paulausko šarvojimo ir laidojimo išlaidoms padengti“ kopija, 1 lapas;

4. Koncertinės įstaigos Lietuvos nacionalinė filharmonija 2018 m. spalio 11 d. prof. E. Paulausko laidojimo išlaidų kompensavimo sąmatos kopija, 1 lapas;

5. UAB Vilniaus laidojimo rūmai „Ritualas“, 2018 m. spalio 9 d. PVM sąskaitos faktūros Serija VLR Nr. 1180963 kopija, 1 lapas.

Ministerijos kancleris

Laimonas Ubavičius

LIETUVOS RESPUBLIKOS KULTŪROS MINISTERIJA

ŽYMIŲ LIETUVOS VISUOMENĖS VEIKĖJŲ IR PAGAL LIETUVOS RESPUBLIKOS ĮSTATYMUS VALSTYBĖS LĖŠOMIS LAIDOJAMŲ ASMENŲ LAIDOJIMO KOMISIJOS POSĖDŽIO PROTOKOLAS

2018 m. spalio 11 d. Nr. 3
Vilnius

Posėdis vyko 2018 m. spalio 11 d.

Posėdžio pirmininkė – Kultūrinės edukacijos politikos skyriaus vedėja Vida Gražienė,

Posėdžio sekretorė – Kultūrinės edukacijos politikos skyriaus vyriausioji specialistė Giedrė Beniušytė.

Posėdyje dalyvavo: Kultūrinės edukacijos politikos skyriaus vedėja Vida Gražienė, Kultūrinės edukacijos politikos skyriaus vyriausioji specialistė Birutė Kazlauskienė, Profesionalios kūrybos ir tarptautiškumo politikos skyriaus vyriausioji specialistė Jolanta Meiduvienė, patarėja finansų kontrolei Rusnė Rinkevičienė.

Posėdyje nedalyvavo Strateginio ir finansų valdymo skyriaus vyriausioji specialistė Gertrūda Slavickienė.

DARBOTVARKĖ.

Dėl prof. Eugenijaus Paulausko apdovanoto Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimo ordino Komandoro kryžiumi ir Sausio 13-osios atminimo medaliu laidojimo išlaidų kompensavimo iš valstybės biudžeto lėšų.

SVARSTYTA. Dėl prof. Eugenijaus Paulausko apdovanoto Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimo ordino Komandoro kryžiumi ir Sausio 13-osios atminimo medaliu laidojimo išlaidų kompensavimo iš valstybės biudžeto lėšų.

NUTARTA. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. kovo 18 d. nutarimu Nr. 323 „Dėl žymių Lietuvos visuomenės veikėjų ir pagal Lietuvos Respublikos įstatymus valstybės lėšomis laidojamų asmenų laidojimo išlaidų dengimo taisyklių“ patvirtintų Žymių Lietuvos visuomenės ir pagal Lietuvos Respublikos įstatymus valstybės lėšomis laidojamų asmenų laidojimo išlaidų dengimo taisyklių 4.2 punktu, 4.4 punktu, 4.6 punktu 4.9 punktu, 4.10 punktu, 4.11 punktu, pritarti prof. Eugenijaus Paulausko laidojimo išlaidų kompensavimui ir kreiptis į Lietuvos Respublikos finansų ministeriją dėl valstybės biudžeto lėšų skyrimo prof. Eugenijaus Paulausko laidojimo išlaidoms kompensuoti.

Pritarta – vienbalsiai.

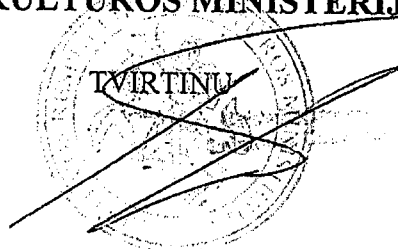
Kopijinė
Posėdžio pirmininkė
Kultūrinės edukacijos politikos
skyriaus vyriausioji specialistė
Giedrė Beniušytė
2018-10-11

Vida Gražienė

Giedrė Beniušytė

LIETUVOS RESPUBLIKOS KULTŪROS MINISTERIJA

EUGENIJAUŠ PAULAUŠKO LAIDOJIMO IŠLAIDŲ
SAMATA

(Progr. kodas: 01.007.02.01.01

funkc. klasif. kodas: 08.02.01.08

str. 2.2.1.1.1.30)

1. Šarvojimo (atsisveikinimo) salės nuoma	1300,00 Eur
2. Karstas	660,00 Eur
3. Kasto išnešimas	200,00 Eur
4. Autokatafalko nuoma	200,00 Eur
5. Duobkasių paslaugos	220,00 Eur.
6. Gėlės	270,00 Eur

IŠ VISO: 2850,00 Eur

Strateginio ir finansų valdymo skyriaus vedėja

Daiva Nazarovienė

Kultūrinės edukacijos politikos skyriaus vedėja

Vida Gražienė

Kopija tikra
Kultūros edukacijos politikos
skyriaus vyriausioji specialistė
Giedrė Bernatavičienė
2018-10-11

KONCERTINĖ ĮSTAIGA
LIETUVOS NACIONALINĖ FILHARMONIJA

Lietuvos Respublikos Kultūros ministerijai

2018-10-10 Nr. SD-238

**DĖL: LĖŠŲ KOMPENSAVIMO PROF.E. PAULAUSKO ŠARVOJIMO IR LAIDOJIMO
IŠLAIDOMS PADENGTI**

2018 m. spalio 4 d. mirė ilgametis Lietuvos kvarteto primarijus, žymus smuiko pedagogas prof. Eugenijus Paulauskas. Koncertinės įstaigos Lietuvos nacionalinės filharmonijos vardu kreipiamės į Kultūros ministeriją, prašydami kompensuoti prof. E. Paulausko šarvojimo Vilniaus laidotuvių rūmuose „Ritualas“ ir laidojimo Antakalnio kapinių Menininkų kalnelyje išlaidas pagal LRV 2012-07-04 nutarimą Nr.799, iš viso 2850 eurų sumai.

Prof. E. Paulauskas gimė Šiauliuose 1927 m. rugsėjo 6 d., čia mokėsi muzikos mokykloje, subūrė styginių kvartetą. Nuo 1944 m. studijavo Kauno konservatorijoje, po metų grįžo į Šiaulius ir dėstė smuiką Šiaulių muzikos mokykloje. Tarp jo mokinių – šešiolikmetis Saulius Sondeckis. Vėliau vėl studijavo Kauno konservatorijoje, Vilniaus konservatorijoje pas Jakovą Targonskį, kuris įkūrė Lietuvos kvartetą ir primarijaus pareigas perdavė savo studentui Eugenijui Paulauskui. Lietuvos kvartetas pelnė premijas tarptautiniuose styginių konkursuose Budapešte (1959), Lježe (1964), atliko kelis tūkstančius koncertų Lietuvoje ir užsienyje, pirmasis koncertavo Europos, Azijos valstybėse, JAV, Kanadoje, Kuboje. Prof. E. Paulauskas Lietuvoje ir užsienyje atliko daugiau nei 500 solinių koncertų.

Prof. E. Paulauskas daug nuveikė pedagogikos bare. 1949 – 1951 dėstė Vilniaus Tallat-Kelpšos muzikos mokykloje, 1951 – 1983 Lietuvos konservatorijoje, 1968 – 1996 Čiurlionio menų gimnazijoje, 1992 – 1998 Lietuvos muzikos akademijoje Kauno fakultete; 1992 – 1998 Styginių instrumentų katedros vedėjas, 1994 – 1998 studentų kamerinio orkestro (profesorius subūrė vien iš savo studentų) meno vadovas ir dirigentas. 1997 vedė meistrishkumo kursus Glazge (D. Britanija), 1991 Roterdame (Olandija). Nuo 1960 E. Paulausko mokiniai ir studentai – solistai ir styginių kvartetai dalyvavo respublikiniuose ir tarptautiniuose konkursuose, gavo apdovanojimų. Tarp E. Paulausko mokinių (jų per 120): Raimondas Butvila, Stanislovas Čepinskis, Michailas Fromanas, Jelizaveta Gordonaitė, Kazimieras Kanišauskas, Rimantas Šiugždinis, Saulius Kiškis, Aloyzas Grižas, Donatas Katkus, Petras Kunca. Profesorius Eugenijus Paulauskas apdovanotas LSSR valstybine premija (1965), Gedimino III laipsnio ordinu (1999).

Priedai. Prof. E. Paulausko šarvojimo ir laidojimo išlaidų sąskaita.

Generalinė direktorė

Rūta Prusevičienė

info@filharmonija.lt

Biudžetinė įstaiga
Aušros Vartų g. 5
LT-01304 Vilnius

Kultūros ir edukacijos politikos
skyriaus vyriausioji specialistė

Giedrė Beniušytė

2018-10-11

Tel. (8 5) 266 5210
Faks. (8 5) 266 5266
El.p. info@filharmonija.lt

Duomenys kaupiami ir saugomi
Juridinių asmenų registre
Kodas 300011619

KONCERTINĖ ĮSTAIGA
LIETUVOS NACIONALINĖ FILHARMONIJA

Lietuvos Respublikos Kultūros ministerijai

2018-10-11 Nr. SD-242

Prof. E. Paulausko laidojimo išlaidų kompensavimo sąmata

	Eur.
1. Šarvojimo salės nuoma	1300
2. Karstas	660
3. Karsto nešimas	200
4. Autokatafalko nuoma	200
5. Kapo duobės kasimas	220
6. Gedulinga puokštė	270

VISO: 2850

Generalinė direktorė

Rūta Prusevičienė

Finansų ir apsk. skyrius
Rasa Lisopadskienė

Vyr.ausloji vadybininkė
Daiva Rimaitė

Valstybės biudžetinė įstaiga
Aušros Vartų g. 5, LT-01304 Vilnius

Tel. (8 5) 266 5210
Faks. (8 5) 266 5266
El.p.info@filharmonija.lt

Duomenys kaupiami ir saugomi
Juridinių asmenų registre
Kodas 300011619

PVM mokėtojo kodas
LT100000876811

Kultūrinės edukacijos politikos
skyriaus vyriausioji specialistė
Giedrė Beniušytė
2018-10-11

PVM sąskaita faktūra Serija VLR Nr. 1180963

Data: 2018 m. spalio mėn. 9 d.

Pardavėjas: UAB Vilniaus laidojimo rūmai "Ritualas", Olandų g.22, LT-01210 Vilnius. Tel.:2153781, faksas:2154609

Medicinos bankas UAB, IBAN:LT747230000005467835

Įmonės kodas300046292, PVM mokėtojo kodas:LT100001164112

Juridinių asmenų registras, Registro tvarkytojas Valstybės įmonė Registrų centras

Pirkėjas: Lietuvos Nacionalinė Filharmonija Koncertinė įstaiga, Aušros vartų 5, Vilnius

Įmonės kodas300011619, PVM mokėtojo kodas:LT100000876811

Koncertinė įstaiga	
LIETUVOS NACIONALINĖ FILHARMONIJA	
20	10
m.	mėn.
09	d.
Nr. 02-1346	

Vidinės apskaitos sąskaitos Nr:28445 /VLR1180963

Lapas:1

Eil. Nr.	Pavadinimas	Matas	PVM, %	Kiekis	Kaina be PVM,Eur	Suma be PVM,Eur
1	Šarvojimo salės nuoma Nr. 6 LS306	vnt	21.00	1.000	1133.0579	1133.0579
2	Laikinas kryžius RU006	vnt	21.00	1.000	71.0744	71.0744
3	Karstas KJ817	vnt	21.00	1.000	547.9339	547.9339
4	Karsto nešimas LG025	vnt	21.00	1.000	181.8182	181.8182
5	Autokatafalko nuoma (be komplekso) LG017	vnt	21.00	1.000	198.3471	198.3471
6	Mirusiojo saugojimas šald.	vnt	21.00	3.000	28.9256	86.7768
7	Fotografo p: portretas LM010	vnt	21.00	1.000	22.3140	22.3140
8	Prekių nuoma LN002	vnt	21.00	1.000	95.0413	95.0413
9	Kapo duobės kasimas LD002	vnt	21.00	1.000	205.7851	205.7851
10	Gedulinga puokštė VD004	vnt	21.00	1.000	223.1405	223.1405

Viso be PVM, Eur: 2765.29

PVM 21%: 580.71 EUR;

Viso apmokėjimui, Eur: 3346.00

Suma žodžiais: Trys tūkstančiai trys šimtai keturiasdešimt šeši EUR 00 ct

Išrašė: VLR

Virginija Bitautaitė

Administracinė

(pareigos, vardas, pavardė, parašas)

(asmenų, atsakingų už pardavimo operacijos atlikimą ir teisingą informaciją)

Lietuvos nacionalinės filharmonijos gen. direktorė RITA PUMŠNICKIENE

(pareigos, vardas, pavardė, parašas)

Pastaba: EUGENIJUS PAULAIKAS

Kopija filia
Kultūros edukacijos politikos
skyriaus vyriausioji specialistė
Giedrė Beniušytė
2018-10-11

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT267044060000269484 AB SEB bankas, banko kodas 70440.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai

2018-10-02 Nr. (1.15) 7R-6411

Kopija

Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijai

DĖL TEISMO SPRENDIMO VYKDYMO

Informuojame, kad Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijoje buvo gauta Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2018 m. rugsėjo 12 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-543-261/2018, kuria buvo pakeistas Vilniaus apygardos administracinio teismo 2016 m. spalio 27 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. I-2764-281/2016 pagal pareiškėjo Gedimino Karpavičiaus (Utenos apylinkės teismo Utenos rūmų teisėjo) skundą, ir pareiškėjui priteista 4331,60 Eur nesumokėto darbo užmokesčio už budėjimą poilsio ir švenčių dienomis. Atkreipiame dėmesį į tai, kad Lietuvos Respublikos finansų ministerija šioje byloje dalyvavo trečiojo suinteresuoto asmens teisėmis.

Pažymime, kad Teisingumo ministerija anksčiau teiktuose raštuose dėl teismo sprendimų vykdymo šios kategorijos bylose (pvz., 2015 m. rugsėjo 10 d. raštas Nr. (1.15.)7R-6356, 2017 m. vasario 22 d. raštas Nr. (1.15.)7R-1621, 2017 m. rugpjūčio 7 d. raštas Nr. (1.15.)7R-6341 ir kt.) ne kartą yra pažymėjusi, jog remiantis Lietuvos Respublikos žalos, atsiradusios dėl valdžios institucijų neteisėtų veiksmų, atlyginimo ir atstovavimo valstybei įstatymo 2 straipsnio 8 dalimi iš Teisingumo ministerijos valdomų asignavimų neatlyginama žala, valdžios institucijų neteisėtais veiksmais padaryta šių valdžios institucijų (aptariamam atveju – teismų) darbuotojams, valstybės tarnautojams, taip pat valstybės politikams, teisėjams ir valstybės pareigūnams tais atvejais, jei buvo taikomi darbo santykius, valstybės tarnybą ar specialūs jų statusą reglamentuojantys teisės aktai. Ši žala atlyginama iš žalą padariusiai institucijai skiriamų valstybės biudžeto asignavimų. Atsižvelgdami į tai, kad teisėjui G. Karpavičiui buvo priteista negauto darbo užmokesčio dalis, manome, jog teisinio pagrindo vykdyti teismo sprendimą dėl teisėjams nesumokėtos darbo užmokesčio dalies priteisimo iš Teisingumo ministerijos valdomų asignavimų nėra.

Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 16 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad įsiteisėjęs teismo sprendimas ir nutartis yra privalomi visoms valstybės institucijoms, pareigūnams ir tarnautojams, įmonėms, įstaigoms, organizacijoms, kitiems fiziniams bei juridiniams asmenims ir turi būti vykdomas visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje. Primintina, kad nevykdant įsiteisėjusio teismo sprendimo ar nutarties pareiškėjas turi teisę kreiptis į antstolį dėl priverstinio teismo procesinio sprendimo įvykdymo.

Lietuvos Respublikos biudžeto sandaros įstatymo 15 straipsnio 2 dalies 3 punkte nustatyta, kad Vyriausybės rezervo lėšos yra naudojamos vykdant arbitražų ar teismų sprendimus, kuriais iš

Lietuvos valstybės priteistos mokėtinės sumos, taip pat kitoms išlaidoms ginant valstybės interesus padengti.

Įvertinę susidariusią situaciją ir atsižvelgdami į anksčiau priimtus Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimus, manome, jog tinkamiausias kilusios problemos sprendimo būdas yra skirti lėšas nurodyto įsiteisėjusio teismo sprendimo vykdymui iš Vyriausybės rezervo. Delsimas vykdyti įsiteisėjusį teismo sprendimą gali pažeisti proceso koncentracijos ir ekonomiškumo principus bei nebūtų suderinamas su Konstitucijoje įtvirtintais teisinės valstybės ir teisingumo principais. Be to, nevykdant teismo sprendimų geruoju galimos ir neigiamos finansinės pasekmės – antstoliams pradėjus priverstinį vykdymą reikėtų papildomai atlyginti vykdymo išlaidas, taip pat iškiltų grėsmė, jog bus areštuotos Finansų ministerijos ar Teisingumo ministerijos administruojamos mokėjimo sąskaitos. Dėl šios priežasties pagal susiklosčiusią praktiką prašytume inicijuoti lėšų skyrimo iš Vyriausybės rezervo procesą.

PRIDEDAMA.

1. Vilniaus apygardos administracinio teismo 2016-10-27 sprendimas, 7 lapai.
2. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2018-09-12 nutartis, 5 lapai.

Teisingumo ministerijos Teisės sistemos departamento direktorė,
atliekanti Teisingumo ministerijos kanclerio funkcijas

Jurga Greičienė

VILNIAUS APYGARDOS ADMINISTRACINIS TEISMAS

SPRENDIMAS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2016 m. spalio 27 d.
Vilnius

Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėja Mefodija Povilaitienė rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo Gedimino Karpavičiaus skundą atsakovei Lietuvos valstybei, atstovaujamai Lietuvos Respublikos Vyriausybei, kurią atstovauja Teisingumo ministerija, tretiesiems suinteresuotiems asmenims Utenos rajono apylinkės teismui ir Lietuvos Respublikos finansų ministerijai dėl neišmokėtos darbo užmokesčio dalies už darbą poilsio ir švenčių dienomis priteisimo.

Išnagrinėjęs bylą, teismas

n u s t a t ė:

pareiškėjas, Utenos rajono apylinkės teismo teisėjas Gediminas Karpavičius, 2013-12-16 teismui padavė skundą, prašydamas priteisti iš Lietuvos valstybės, atstovaujamos Lietuvos Respublikos Vyriausybei, kurią atstovauja Teisingumo ministerija, nesumokėtą darbo užmokesčio dalį už darbą švenčių ir poilsio dienomis atliekant teisėjo funkcijas: 17 778,35 Lt atlyginimą už darbą poilsio ir švenčių dienomis laikotarpiu nuo 2009 m. balandžio mėn. iki 2013 m. balandžio mėn. pagal Utenos rajono apylinkės teismo pirmininko patvirtintą grafiką bei 67 535,94 Lt neišmokėto darbo užmokesčio už laikotarpį nuo 2009-05-01 iki 2013-09-30 (b. l. 3-5).

Nurodė, kad Teisėjų atlyginimų įstatymas 6 str. 1 d. nustato teisę už viršvalandinį darbą ir darbą poilsio bei švenčių dienomis gauti ne didesnę kaip pareiginės algos dydžio vienkartinę priemoną, nevirsijant atitinkamų metų nustatytų asignavimų darbo užmokesčiui. Ji mokama nevirsijant atitinkamų metų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatyme teismui nustatytų asignavimų darbo užmokesčiui. Jeigu šių lėšų nepakanka, taip pat jei teisėjas institucijoje nėra išdirbęs visų metų, priemokos dydis perskaičiuojamas proporcingai esamoms darbo užmokesčio lėšoms ir tais metais dirbtam laikui. Konstitucinis Teismas 2011 m. vasario 14 d. nutarime pripažino, kad minėta nuostata tiek, kiek ribojama teisėjų teisė gauti teisingą atlyginimą už viršvalandinį darbą, už darbą švenčių ir poilsio dienomis, prieštaravo Lietuvos Respublikos Konstitucijos 48 straipsnio 1 dalies nuostatai „Kiekvienas žmogus <...> turi teisę <...> gauti teisingą apmokėjimą už darbą <...>“, konstituciniam teisinės valstybės principui.

Pareiškėjas laikotarpiu nuo 2009 m. balandžio mėn. iki 2013 m. balandžio mėn. pagal teismo pirmininko įsakymus ir patvirtintus grafikus budėjo poilsio ir švenčių dienomis, tačiau nustatytos vienkartinės priemokos už atliktą papildomą darbą nebuvo išmokėtos. Teismų įstatyme teisėjų darbo ne darbo metu apmokėjimo klausimas nėra reguliuojamas, todėl nagrinėjamu atveju taikytinos Darbo kodekso nuostatos. Darbo kodekso 193 straipsnis numato, kad už viršvalandinį darbą ir darbą naktį mokama ne mažiau kaip pusantro darbuotojo darbo užmokesčio, nurodyto Darbo kodekso 186 straipsnio 2 dalyje. Darbo kodeksas nenumato išskirtinės apmokėjimo už budėjimą tvarkos, todėl vadovaujamasi normomis, kurios numato darbo užmokesčio už darbą poilsio ir švenčių dienomis

mokėjimo tvarką. Darbo kodekso 194 straipsnyje išskiriami du darbo poilsio ir švenčių dienomis atlyginimo būdai priklausomai nuo to, ar asmuo dirbo pagal grafiką, ar ne pagal grafiką. Kadangi pareiškėjas dirbo pagal grafiką, jam turi būti taikoma Darbo kodekso 194 straipsnio 2 dalis, pagal kurią už darbą švenčių dieną pagal grafiką mokamas ne mažesnis kaip dvigubas darbuotojo darbo užmokestis, nurodytas Darbo kodekso 186 straipsnio 2 dalyje.

Lietuvos Respublikos Seimas 2009 m. balandžio 28 d. priėmė Lietuvos Respublikos teisėjų atlyginimų įstatymo priedėlio pakeitimo įstatymą (įsigaliojusį 2009 m. gegužės 1 d.), kuriuo sumažino teisėjų ir teismo pirmininkų atlyginimų pareiginės algos koeficientus, o 2009 m. liepos 17 d. Lietuvos Respublikos teisėjų atlyginimų įstatymo priedėlio pakeitimo įstatymu (įsigaliojusiu 2009 m. rugpjūčio 1 d.) dar kartą sumažino teisėjų ir teismo pirmininkų atlyginimų pareiginės algos koeficientus. Šių įstatymų galiojimas kelis kartus buvo pratęstas ir galiojo iki 2013 m. rugsėjo mėn. pabaigos. Šis teisėjų darbo užmokesčio sumažinimas 2013 m. liepos 1 d. Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo nutarimu pripažintas prieštaraujančiu Lietuvos Respublikos Konstitucijos nuostatomis ir konstituciniam teisinės valstybės principui, todėl pareiškėjo teisė gauti teisingą apmokėjimą už darbą buvo pažeista.

Teismo posėdyje pareiškėjas nedalyvavo, apie posėdžio laiką ir vietą pareiškėjui pranešta tinkamai.

Atsakovė Lietuvos valstybė, atstovaujama Lietuvos Respublikos Vyriausybės, kurią atstovauja Teisingumo ministerija, atsiliepime nurodė, kad su pareiškėjo skundu nesutinka, prašo jį atmesti kaip nepagrįstą (b. l. 64–67, 142–144).

Paiškinu, kad neišmokėtos darbo užmokesčio dalies sumokėjimo tvarka bus sureguliuota teisės aktu, todėl nėra pagrindo reikalavimą tenkinti teismine tvarka. Pareiškėjo reikalavimui dėl neišmokėtos darbo užmokesčio dalies priteisimo prašė taikyti trejų metų ieškinio senaties terminą. Tinkamu atsakovu dėl atlyginimo už darbą poilsio bei švenčių dienomis priteisimo laikytinas teismas, kuriame pareiškėjas dirbo ginčijamu laikotarpiu. Pareiškėjui sumos už darbą poilsio bei švenčių dienomis galėtų būti priteistos tik tuo atveju jeigu pareiškėjas būtų atlikęs konkrečias funkcijas, tokias kaip sprendęs suėmimo, laikinųjų apsaugos priemonių klausimus ar kt. Tuo tarpu byloje esantys budėjimo grafikai nepatvirtina, kad pareiškėjas realiai vykdė šias funkcijas.

Teismo posėdyje atsakovės atstovė nedalyvavo.

Trečiasis suinteresuotas asmuo Utenos rajono apylinkės teismas atsiliepime nurodė, kad su pareiškėjo skundu sutinka (b. l. 51, 98–99).

Paiškinu, kad Utenos rajono apylinkės teismas ginčijamu laikotarpiu pareiškėjui negalėjo mokėti didesnio darbo užmokesčio nei numatė Lietuvos Respublikos įstatymai. Teismui buvo skiriama mažiau lėšų darbo užmokesčiui išmokėti negu galiojančiuose teisės aktuose numatyti teisėjų darbo užmokestį sudarantys pareiginės algos ir priedų dydžiai, o atlyginti teisėjams už darbą poilsio bei švenčių dienomis, jiems budint pagal teismo pirmininko nustatytą grafiką, lėšų apskritai nebuvo skiriama. Neišmokėta darbo užmokesčio dalis ir atlyginimas už darbą poilsio bei švenčių dienomis gali būti priteistas tik iš Lietuvos valstybės.

Teismo posėdyje trečiasis suinteresuotas asmuo nedalyvavo.

Skundas dalyje dėl reikalavimo priteisti atlyginimą už darbą švenčių ir poilsio dienomis atliekant teisėjo funkcijas tenkintinas iš dalies. Skundas dalyje dėl reikalavimo priteisti neišmokėtą darbo užmokestį atmestinas.

Byloje sprendžiamas ginčas dėl pareiškėjui, kuris ginčo laikotarpiu buvo Utenos rajono apylinkės teismo teisėjas, neišmokėtos kompensacijos už budėjimą pagal grafiką poilsio ir švenčių dienomis laikotarpiu nuo 2009 m. balandžio mėn. iki 2013 m. balandžio mėn., taip pat dėl trunkamojo pažeidimo, kuomet pareiškėjui kas mėnesį buvo mokamas sumažintas darbo užmokestis pagal įstatymus, kurie vėliau buvo pripažinti prieštaraujančiais Lietuvos Respublikos Konstitucijai.

Bylos medžiaga patvirtina, kad pareiškėjas laikotarpiu nuo 2009-05-01 iki 2013-09-30 ėjo teisėjo funkcijas Utenos rajono apylinkės teisme. Pareiškėjas laikotarpiu nuo 2009 m. balandžio mėn. iki 2013 m. balandžio mėn. budėjo poilsio ir švenčių dienomis pagal Utenos apylinkės teismo pirmininko patvirtintus grafikus, tačiau už atliktą darbą pareiškėjui nebuvo kompensuota.

Dėl atlyginimo už darbą poilsio ir švenčių dienomis priteisimo

Teisėjų atlyginimų dydžius ir jų skaičiavimo tvarką nustato Teisėjų atlyginimų įstatymas (1 straipsnis), kurio 6 straipsnyje nustatyta, kad bendrosios kompetencijos ir specializuotų teismų teisėjams metų pabaigoje už viršvalandinį darbą, darbą poilsio ir švenčių dienomis atliekant teisėjo funkcijas, nurodytas Baudžiamojo proceso kodekse, Civilinio proceso kodekse bei kituose įstatymuose, išmokama ne didesnė kaip pareiginės algos dydžio vienkartinė priemoka. Ji mokama neviršijant atitinkamų metų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatyme teismui nustatytų asignavimų darbo užmokesčiui. Jeigu šių lėšų nepakanka, taip pat jei teisėjas institucijoje nėra išdirbęs visų metų, priemokos dydis perskaičiuojamas proporcingai esamoms darbo užmokesčio lėšoms ir tais metais dirbtam laikui (1 d.); šio straipsnio 1 d. nurodytų priemokų dydžių nustatymo ir išmokėjimo sąlygas ir tvarką nustato Teisėjų taryba (2 d.).

Teisėjų taryba 2008-12-05 nutarimu Nr.13P-211-(7.1.2) patvirtino Vienkartinės priemokos teisėjams nustatymo ir išmokėjimo sąlygų bei tvarkos aprašą (toliau – Tvarkos aprašas), kuriuo reglamentavo Teisėjų atlyginimų įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nustatytos, išmokamos metų pabaigoje, vienkartinės priemokos teisėjams už viršvalandinį darbą, darbą poilsio ir švenčių dienomis, atliekant teisėjo funkcijas, nurodytas Baudžiamojo proceso kodekse, Civilinio proceso kodekse bei kituose įstatymuose, dydžio nustatymo ir išmokėjimo sąlygas ir tvarką. Tvarkos aprašo 3 punkte nustatyta analogiška Teisėjų atlyginimo įstatymui nuostata, kad vienkartinė priemoka teisėjams mokama neviršijant atitinkamų metų Valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatyme teismui nustatytų asignavimų darbo užmokesčiui. Jei šių lėšų nepakanka, priemokos dydis perskaičiuojamas proporcingai esamoms darbo užmokesčio lėšoms ir tais metais dirbtam laikui.

Teisėjų taryba 2009-04-24 priėmė nutarimą Nr. 13P-71-(7.1.2) „Dėl pavyzdinio vienkartinė priemokų teisėjams mokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“, kuriuo reglamentavo bendrosios kompetencijos ir specializuotų teismų teisėjų viršvalandinio darbo, darbo poilsio ir švenčių dienomis, atliekant teisėjo funkcijas, nurodytas Baudžiamojo proceso kodekse, Civilinio proceso kodekse bei kituose įstatymuose, apskaitą ir vienkartinės priemokos apskaičiavimo ir išmokėjimo sąlygas bei tvarką ir įpareigojo teismų pirmininkus patvirtinti teisėjų viršvalandinio darbo, darbo poilsio ir švenčių dienomis, apskaitos ir vienkartinės priemokos apskaičiavimo ir išmokėjimo sąlygas bei tvarką. Šio teisės akto 3 punkte nustatyta, kad švenčių bei poilsio dienomis Baudžiamojo proceso kodekse, Civilinio proceso kodekse bei kituose įstatymuose nustatytoms funkcijoms atlikti, kurios negali būti atliktos pagal teismo vidaus darbo tvarkos taisyklės nustatytu teismo darbo metu, teisėjai budi pagal teismo pirmininko patvirtintą teisėjų budėjimo grafiką; 4 punkte nustatyta, kad teisėjai dirbti teisme po darbo valandų, taip pat poilsio ir švenčių dienomis gali laikydamiesi teismo pirmininko nustatytos tvarkos (išskyrus atvejus, kai nagrinėjama byla arba yra būtina atlikti kitus neatidėliotinus veiksmus). Teisėjų tarybos 2009-04-24 nutarimo Nr. 13P-71-(7.1.2) 5 ir 6 punktuose išdėstyta ne darbo metu dirbto laiko apskaitos tvarka.

Konstitucinis Teismas 2011 m. vasario 14 d. nutarime pripažino, kad Teisėjų atlyginimų įstatymo 6 str. 1 d. (Žin., 2008, Nr. 131-5022) tiek, kiek ribojama teisėjų teisė gauti teisingą atlyginimą už viršvalandinį darbą, už darbą švenčių ir poilsio dienomis, prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 48 str. 1 d. nuostatai „Kiekvienas žmogus <...> turi teisę <...> gauti teisingą apmokėjimą už darbą <...>“, konstituciniam teisinės valstybės principui.

Po minėto Konstitucinio Teismo nutarimo paskelbimo Teisėjų atlyginimo įstatymo 6 str. 1 d. nuostatos nebuvo pakeistos, taip pat nebuvo priimtas kitas teisės aktas, kuriuo būtų nustatytas kompensavimas teisėjams už viršvalandinį darbą, už darbą švenčių ir poilsio dienomis. Atkreiptinas

dėmesys, kad teisinio reguliavimo trūkumų įveikimas *ad hoc*, teismams nagrinėjant bylas, yra būtina prielaida asmens, kuris kreipėsi į teismą dėl savo pažeistų teisių gynimo, teisių ir laisvių apsaugai užtikrinti atitinkamuose individualiuose visuomeniniuose santykiuose, todėl nagrinėjamu atveju teisinio reguliavimo spraga užpildytina taikant DK nuostatas (ABTĮ 4 str. 6 d.).

Kompensavimą už darbą pagal grafiką šventinėmis dienomis reglamentuoja DK 194 str. 2 d., t. y. už darbą švenčių dieną pagal grafiką mokamas ne mažesnis kaip dvigubas darbuotojo darbo užmokestis, nurodytas DK 186 str. 2 d., tuo tarpu skaičiuojant kompensaciją už budėjimą pagal grafiką poilsio dienomis turi būti vadovaujama DK 155 str. 3 d. ir 193 str. nuostatomis. Reglamentuojančio budėjimo teisinius santykius DK 155 str. 2 d. yra nustatyta, kad budėjimas įmonėje prilyginamas darbo laikui, o budėjimas namuose – ne mažiau kaip pusė darbo laiko. DK 155 str. 3 d. nurodo, jog už budėjimą įmonėje, kai viršijama darbo laiko trukmė (DK 144 str. 1 ir 2 d., 145, 146 str. ir 149 str. 1 d.), ar namuose per artimiausią mėnesį privalo būti suteikiamas poilsio laikas tokios pat trukmės, kaip budėjimas įmonėje ar darbo laikui prilygintas budėjimo laikas (budint namuose), arba darbuotojo pageidavimu šis poilsio laikas gali būti pridedamas prie kasmetinių atostogų, arba apmokama kaip už viršvalandinį darbą. Apmokėjimą už viršvalandinį darbą reglamentuoja DK 193 str., pagal kurį už viršvalandinį darbą mokama ne mažiau, kaip pusantro darbuotojo darbo užmokesčio, nurodyto DK 186 str. 2 d.

LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2014 m. gegužės 20 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A146-1252/2014 išaiškinta, jog teismas turi nustatyti, ar tomis savaitėmis, kuriomis pareiškėjas budėjo pagal grafiką poilsio dienomis, buvo (nebuvo) viršyta darbo laiko trukmė. Nustačius, jog ginčui aktualiu laikotarpiu pareiškėjui budint pagal grafiką poilsio dienomis buvo viršyta darbo laiko trukmė, turėtų būti sprendžiama dėl DK 155 str. 3 d. ir 193 str. nuostatų taikymo išmokos už budėjimą pagal grafiką poilsio dienomis dydžiui apskaičiuoti. Nesant duomenų, jog pareiškėjo darbo laiko trukmė bylai aktualiu laikotarpiu buvo viršyta, turėtų būti sprendžiama dėl vidutinio darbo užmokesčio priteisimo už budėjimą pagal grafiką poilsio dienomis.

Apibendrinęs aukščiau nurodytą teisinį reglamentavimą, teismas konstatuoja, kad pareiškėjui už budėjimą poilsio dienomis, kai buvo viršyta Darbo kodekso 144 str. 1 d. nustatyta 40 valandų per savaitę darbo laiko trukmė, turėjo būti mokamas ne mažesnis kaip pusantro dydžio vidutinis darbo užmokestis (Darbo kodekso 193 str.). Tomis savaitėmis, kaip budint pagal grafiką poilsio dienomis nebuvo viršyta 40 valandų per savaitę darbo laiko trukmė, turėjo būti mokamas ne mažesnis kaip vidutinis darbo užmokestis (Darbo kodekso 193 str.). Už budėjimą švenčių dienomis turėjo būti atlyginama vadovaujantis Darbo kodekso 194 str. 2 d. nuostatomis. Apskaičiuojant mokėtiną darbo užmokestį už budėjimą poilsio ir švenčių dienomis, atsižvelgtina į tai, ar budėjimas vyko namuose ar darbe, nes pagal DK 155 str. 2 d. budėjimas įmonėje prilyginamas darbo laikui, o budėjimas namuose – ne mažiau kaip pusė darbo laiko.

Utenos rajono apylinkės teismo pateikti darbo laiko apskaitos žiniaraščiai patvirtina, kad pareiškėjui Gediminui Karpavičiui už budėjimą poilsio bei švenčių dienomis nebuvo išmokėti toliau nurodyti darbo užmokesčio dydžiai: 2009 m. – 2 871,96 Lt, 2010 m. – 4 398,66 Lt, 2011 m. – 4 546,99, 2012 m. – 4 454,64 Lt, 2013 m. – 919,92 Lt (b. l. 101–139). Bylos medžiaga patvirtina, kad pareiškėjui už budėjimą poilsio bei švenčių dienomis 2010 m. buvo išmokėta 2 236 Lt vienkartinė išmoka (b. l. 42, 101). Nurodytų sumų apskaičiavimo tvarka atitinka DK 194 str., 186 str., 155 str., 193 str. nuostatas. Atsižvelgiant į tai, teismas konstatuoja, kad pareiškėjui Gediminui Karpavičiui už budėjimą poilsio ir švenčių dienomis laikotarpiu nuo 2009 m. balandžio mėn. iki 2013 m. balandžio mėn. apskaičiuota darbo užmokesčio suma yra 14 956,16 Lt (4 331,61 Eur).

Pareiškėjas, kurio prašoma priteisti kompensaciją už budėjimą poilsio ir švenčių dienomis suma susidarė per laikotarpį nuo 2009 m. balandžio mėn. iki 2013 m. balandžio mėn., į teismą su skundu kreipėsi 2013-12-16. Atsižvelgiant į atsakovų prašymą pareiškėjo reikalavimui išmokėti darbo užmokesčio nepriemoką taikyti trejų metų ieškinio senaties terminą, DK 27 straipsnio 2 dalį, CK 1.127 straipsnio 1 dalį, laikytina, kad pareiškėjas skundą teismui pateikė praleidęs ieškinio senaties terminą, reikalavimams, kildinamiems iš laikotarpio nuo 2009-04-01 iki 2010-12-15. Todėl pareiškėjas Gediminas Karpavičius yra įgijęs teisę į 9 921,55 Lt (2 873,48 Eur) dydžio kompensaciją už budėjimą poilsio bei švenčių dienomis.

Teismas pažymi, kad LVAT išplėstinė teisėjų kolegija 2014 m. gegužės 20 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A146-1252/2014 konstatavo, jog išskirtinis teisėjo santykis su valstybe bei valstybės pareiga užtikrinti tinkamas teisėjų materialines garantijas, be kita ko tinkamą teisėjų atlyginimų mokėjimą, taip pat tinkamą kompensavimą už viršvalandinį darbą, darbą poilsio ir švenčių dienomis atliekant teisėjo funkcijas, taip pat šioje konkrečioje situacijoje aptartas įstatymų leidėjo neveikimas, suponuoją tai, kad būtent valstybė laikytina atsakinga ir už tokių garantijų realių įvykdymą. Taigi darytina išvada, jog pareiškėjui neišmokėta kompensacija už budėjimą poilsio dienomis priteistina iš Lietuvos valstybės.

Dėl neišmokėtos darbo užmokesčio dalies priteisimo

Bylos medžiaga patvirtina, kad ginčijamu laikotarpiu nuo 2009-05-01 iki 2013-09-30 pareiškėjas ėjo teisėjo pareigas Utenos rajono apylinkės teisme. Pareiškėjui laikotarpiu nuo 2009-05-01 iki 2013-09-30 nebuvo išmokėta 67 535,94 Lt darbo užmokesčio dalis (b. l. 45–46).

VTĮ 23 straipsnis numato, kad valstybės tarnautojo darbo užmokestį sudaro: 1) pareiginė alga; 2) priedai; 3) priemokos; 4) apmokėjimas už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties bei viršvalandinį darbą ir budėjimą. To paties įstatymo 24 straipsnio 1 ir 2 dalyse įtvirtinta, kad pareiginė alga nustatoma pagal pareigybes kategoriją ir yra vienoda visoms tos pačios kategorijos pareigybėms. Pareiginės algos dydis apskaičiuojamas taikant pareiginės algos koeficientą. Koks koeficientas taikomas kiekvienos kategorijos pareigybėms, nustato šis įstatymas (1 priedas). Vadovaujantis VTĮ 25 straipsnio valstybės tarnautojams mokami šie priedai: 1) už tarnybos Lietuvos valstybei stažą; 2) už kvalifikacinę klasę arba kvalifikacinę kategoriją; 3) už laipsnį arba tarnybinį rangą; 4) už diplomatinį rangą; 5) pareiginės algos dydžio vienkartinis priedas.

2008-12-19 priimtu Lietuvos Respublikos valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų ir valstybės tarnautojų pareiginės algos (atlyginimo) bazinio dydžio, taikomo 2009 metais, įstatymo 3 straipsniu nuo 2009-01-01 buvo sumažintas valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų ir valstybės tarnautojų pareiginės algos (atlyginimo) bazinis dydis iki 475 Lt. 2009-07-17 priėmus Lietuvos Respublikos valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų ir valstybės tarnautojų pareiginės algos (atlyginimo) bazinio dydžio, taikomo 2009 metais, įstatymo 3 straipsnio pakeitimo įstatymą, valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų ir valstybės tarnautojų pareiginės algos (atlyginimo) bazinis dydis nuo 2009-01-01 iki 2009-07-31 sumažintas iki 475 Lt, o nuo 2009-08-01 iki 2009-12-31 – iki 450 Lt. Pažymėtina, kad bazinis dydis 2010–2013 m. buvo 450 Lt.

Pažymėtina, kad VTĮ 25 straipsnio ir 1 priedo pakeitimo įstatymo pakeitimais (2010-06-30 įstatyme Nr. XI-944; 2011-11-22 įstatyme Nr. XI-1721; 2012-12-20 įstatyme Nr. XII-114) nuo 2009-05-01 buvo sumažinti pareiginės algos koeficientai aukštesnės nei 14 pareigybių kategorijos valstybės tarnautojams. Nuo 2009-08-01 VTĮ 1 priedas buvo dar kartą pakeistas (2009-07-17 įstatymu Nr. XI-363) dar kartą sumažinant pareiginės algos koeficientus 11 ir aukštesnių kategorijų valstybės tarnautojams, taip pat nustatant sumažintus priedų už kvalifikacinę klasę dydžius. Statuto 42 straipsnio pakeitimo įstatymu (2009-07-17, Nr. XI-369) laikotarpiu nuo 2009-08-01 iki 2013-01-01 Kalėdinių departamente ar jam pavaldžiose įstaigose dirbantiems pareigūnams sumažinti priedai už kvalifikacines kategorijas nustatant toliau nurodytus priedų už kvalifikacines kategorijas dydžius: priedas už 3 kategoriją sudaro 10 procentų pareiginės algos; už 2 kategoriją – 20 procentų pareiginės algos; už 1 kategoriją – 30 procentų pareiginės algos. Pastebėtina, jog 2013-09-19 priėmus VTĮ 25 straipsnio, 1 priedo pakeitimo ir kai kurių su jais susijusių įstatymų pripažinimo netekusiais galios įstatymą Nr. XII-517, kuris įsigaliojo 2013-10-01, buvo nustatyti priedų už kvalifikacinę klasę ir pareiginių algų koeficientų dydžiai, galioję iki 2009-05-01. Todėl pareiškėjui laikotarpiu nuo 2009-05-01 iki 2013-09-30 susidarė 67 535,94 Lt darbo užmokesčio nepriemoka.

Pareiškėjas, kurio prašoma priteisti darbo užmokesčio nepriemokos suma susidarė per laikotarpį nuo 2009-05-01 iki 2013-09-30, į teismą su skundu kreipėsi 2013-12-16. Atsižvelgiant į atsakovų prašymą pareiškėjo reikalavimui išmokėti darbo užmokesčio nepriemoką taikyti trejų metų ieškinio senaties terminą, DK 27 straipsnio 2 dalį, CK 1.127 straipsnio 1 dalį, laikytina, kad

pareiškėjas skundą teismui pateikė praleidęs ieškinio senaties terminą, reikalavimams, kildinamiems iš laikotarpio nuo 2009-05-01 iki 2010-12-15.

Nagrinėjamu laikotarpiu pareiškėjui neišmokėtos darbo užmokesčio dalies susidarymo pagrindu buvęs teisinis reguliavimas įvertintas Konstitucinio teismo 2013-07-01 nutarime „Dėl Lietuvos Respublikos įstatymų nuostatų, kuriomis nustatyti sumažinti valstybės tarnautojų ir teisėjų atlyginimai valstybėje susidarius itin sunkiai ekonominei, finansinei padėčiai, atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai“ (toliau – ir Konstitucinio teismo 2013-07-01 nutarimas), kuriame Konstitucinis Teismas pripažino, kad pareiginės algos koeficientų ir priedų už kvalifikacines klases sumažinimas buvo nepagrįstas, kadangi tokiu teisiniu reglamentavimu neproporcingai sumažinti valstybės tarnautojų atlyginimai prieštarauja (prieštaravo) Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 str. 1 d., 48 str. 1 d. nuostatai „kiekvienas žmogus <...> turi teisę <...> gauti teisingą apmokėjimą už darbą“, konstituciniam teisinės valstybės principui. Konstitucinio Teismo 2013-07-01 nutarimas „Valstybės žiniuose“ paskelbtas 2013-10-01. Šiame nutarime Konstitucinis teismas taip pat konstatavo, kad įstatymų leidėjui iš Lietuvos Respublikos Konstitucijos 23 str. kyla reikalavimas nustatyti asmenų, kuriems už darbą apmokama iš valstybės ar savivaldybės biudžeto lėšų, patirtų praradimų kompensavimo mechanizmą, t. y. tvarką, kuria valstybė per protingą laikotarpį (inter alia atsižvelgiant į valstybės ekonominę, finansinę padėtį, įvertinant galimybes sukaupti (gauti) lėšas, būtinas tokiam kompensavimui) teisingai – tiek, kiek patirtieji praradimai buvo neproporcingi, – juos kompensuos.

Lietuvos Respublikos Seimas, atsižvelgęs į Konstitucinio Teismo 2013-07-01 nutarimo išaiškinimą, priėmė Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 25 straipsnio, 1 priedo pakeitimo ir kai kurių su jais susijusių įstatymų pripažinimo netekusiais galios įstatymo, Lietuvos Respublikos teisėjų atlyginimų įstatymo priedėlio pakeitimo įstatymo 3 straipsnio pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos teisėjų atlyginimų įstatymo priedėlio pakeitimo įstatymo 2 straipsnio pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos statuto 30 straipsnio pakeitimo įstatymo 3 straipsnio pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos tarnybos Kalėjų departamente prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos statuto pakeitimo įstatymo 1 straipsnio pakeitimo įstatymo 3 straipsnio pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos civilinės krašto apsaugos tarnybos statuto 20 straipsnio pakeitimo įstatymo 3 straipsnio pakeitimo įstatymo įgyvendinimo įstatymą (toliau – ir Įgyvendinimo įstatymas), kuriuo numatyta nustatyti dėl ekonominės krizės neproporcingai sumažinto darbo užmokesčio (atlyginimo) patirtų praradimų kompensavimo mechanizmą asmenims, kuriems už darbą buvo apmokama iš valstybės ar savivaldybės lėšų. Minėtą patirtų praradimų kompensavimo mechanizmą pateikti iš pradžių buvo numatyta iki 2014-05-01, tačiau vėliau šis terminas buvo pratęstas iki 2015-05-01.

Konstitucinis Teismas 2015-11-19 nutarime konstatavo, jog Įgyvendinimo įstatymo 2 straipsnio pakeitimo įstatymas neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijai, bei atkreipė dėmesį į tai, kad Lietuvos Respublikos Seimas 2015-06-30 priėmė Lietuvos Respublikos asmenų, kuriems už darbą apmokama iš valstybės ar savivaldybės biudžeto lėšų, dėl ekonomikos krizės neproporcingai sumažinto darbo užmokesčio (atlyginimo) dalies grąžinimo įstatymą Nr. XII-1927 (toliau – ir Grąžinimo įstatymas), įsigaliojusį (su tam tikra išimtimi) 2015-09-01, kuriame nustatytas asmenų, kuriems už darbą apmokama iš valstybės ar savivaldybės biudžeto lėšų, praradimų, patirtų dėl per ekonomikos krizę neproporcingai sumažinto darbo užmokesčio (atlyginimo), kompensavimo mechanizmas.

Teismas, atsižvelgęs į paminėtus Konstitucinio Teismo išaiškinimus, Grąžinimo įstatymo nuostatas, laiko, kad pareiškėjo dėl neproporcingo atlyginimo sumažinimo patirti praradimai turėtų būti kompensuojami pagal įstatymų leidėjo nustatytą mechanizmą. Pareiškėjo patirtų praradimų kompensavimo mechanizmui jau esant nustatytam įstatyme, nėra pagrindo tenkinti pareiškėjo reikalavimą priteisti neišmokėtą darbo užmokesčio dalį teismo sprendimu, nes sumažintą darbo užmokestį mokėjusiai institucijai – Utenos rajono apylinkės teismui, Grąžinimo įstatyme yra nustatyta pareiga jame įtvirtintomis sąlygomis kompensuoti pareiškėjo patirtus praradimus. Toks neproporcingai sumažinto darbo užmokesčio dalies grąžinimo mechanizmo taikymas atitinka ir LVAT formuojamą praktiką nagrinėjamu klausimu administracinėse bylose Nr. A-668-602/2016,

A602-669/2016, kuriose LVAT nurodė, kad „patirtų praradimų kompensavimo mechanizmui jau esant nustatytam įstatyme, nėra pagrindo tenkinti reikalavimą priteisti neišmokėtą darbo užmokesčio dalį teismo sprendimu“. Nagrinėjamu atveju nukrypti nuo tokios LVAT suformuotos praktikos nėra pagrindo.

Esant šioms aplinkybėms, teismas daro išvadą, kad nagrinėjamu atveju, jau galiojant nepagrįstai sumažinto darbo užmokesčio dalies grąžinimo mechanizmui, pareiškėjo reikalavimas priteisti neišmokėtą darbo užmokesčio dalį teismo sprendimu negali būti tenkinamas.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 84–87 str., 88 str. 1, 4 p., 132 str. 1 d., 133 str., teismas

n u s p r e n d ė :

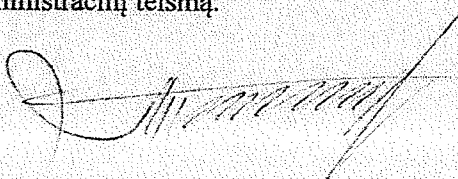
pareiškėjo Gedimino Karpavičiaus skundą tenkinti iš dalies.

Priteisti pareiškėjui Gediminui Karpavičiui iš Lietuvos valstybės, atstovaujamos Lietuvos Respublikos Teisingumo ministerijos 2 873,48 € (du tūkstančiai aštuoni šimtai septyniasdešimt trys eurai 48 ct) dydžio atlyginimą už budėjimą poilsio bei švenčių dienomis.

Pareiškėjo skundo dalį dėl reikalavimo priteisti 67 535,94 Lt neišmokėto darbo užmokesčio dalį už laikotarpį nuo 2009-05-01 iki 2013-09-30 atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimas per vieną mėnesį nuo jo paskelbimo dienos gali būti skundžiamas apeliaciniu skundu Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui, skundą paduodant šiam teismui arba per Vilniaus apygardos administracinį teismą.

Teisėja

Mefodija Povilaitienė

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

Vilniaus apygardos administraciniam teismui
Žygimantų g. 2
01102 Vilnius

2018-09-13 Nr. A-543-261/2018

Gediminui Karpavičiui
Taikos g. 38-23
28167 Utena

Lietuvos valstybei, atstovaujamai Lietuvos Respublikos
Vyriausybei, atstovaujamos Lietuvos Respublikos
teisingumo ministerijos,

Utenos rajono apylinkės teismui

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai

DĖL BYLOS GRAŽINIMO IR NUTARTIES SIUNTIMO

Teismas, rašytinio proceso tvarka išnagrinėjęs pareiškėjo Gedimino Karpavičiaus apeliacinį skundą, siunčia 2018 m. rugsėjo 12 d. nutarties kopiją ir gražina teismui administracinę bylą pagal pareiškėjo Gedimino Karpavičiaus skundą atsakovui Lietuvos valstybei, atstovaujamai Lietuvos Respublikos Vyriausybei, atstovaujamos Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos (tretieji suinteresuoti asmenys – Utenos rajono apylinkės teismas ir Lietuvos Respublikos finansų ministerija), dėl darbo užmokesčio neišmokėtos dalies priteisimo.

Pastaba. 3-5 adresatams nutarties kopija pateikiama per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą.

PRIDEDAMA:

1. Administracinė byla Nr. A-543-261/2018, 1 tomas Vilniaus apygardos administraciniam teismui.
2. 2018 m. rugsėjo 12 d. nutarties kopija.

Vyriausioji specialistė

Aušra Dzičkanecienė

Tel. (8 5) 268 5870, el. p. a.dzickaneciene@lvat.lt

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

NUTARTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2018 m. rugsėjo 12 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Audriaus Bakavecko, Stasio Gagio (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas) ir Ramutės Ruškytės, teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo Gedimino Karpavičiaus apeliacinį skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo 2016 m. spalio 27 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjo Gedimino Karpavičiaus skundą atsakovui Lietuvos valstybei, atstovaujamai Lietuvos Respublikos Vyriausybės, kurią atstovauja Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, tretieji suinteresuoti asmenys Utenos rajono apylinkės teismas ir Lietuvos Respublikos finansų ministerija, dėl darbo užmokesčio neišmokėtos dalies priteisimo.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I.

1. Pareiškėjas Gediminas Karpavičius (toliau – ir pareiškėjas) 2013 m. gruodžio mėnesį kreipėsi į teismą su skundu (b. l. 3–5), kurį vėliau patikslino (b. l. 91), prašydamas priteisti 18 800,17 Lt (5 444,91 Eur) atlyginimą už darbą poilsio ir švenčių dienomis laikotarpiu nuo 2009 m. balandžio 1 d. iki 2013 m. balandžio 1 d.
2. Pareiškėjas nurodė, kad minėtu laiku budėjo poilsio ir švenčių dienomis, tačiau vienkartinės priemokos už atliktą papildomą darbą nebuvo išmokėtos. Pareiškėjas mano, kad nagrinėjamu atveju taikytinos Lietuvos Respublikos darbo kodekso nuostatos (194 straipsnio 2 dalis) ir už minėtą darbą pareiškėjui turėjo būti mokamas ne mažesnis kaip dvigubas darbo užmokestis.
3. Atsakovas Lietuvos valstybė, atstovaujama Lietuvos Respublikos Vyriausybės, kurią atstovauja Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, atsiliepimuose prašė pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą (b. l. 64–67, 142–144).
4. Teisingumo ministerija nurodė, kad byloje esantys budėjimo grafikai nepatvirtina, kad pareiškėjas budėjimo metu atliko kokias nors konkrečias funkcijas (sprendė suėmimo, laikinųjų apsaugos priemonių taikymo ar kt. klausimus).
5. Trečiasis suinteresuotas asmuo Utenos rajono apylinkės teismas atsiliepime nurodė, kad su pareiškėjo skundu sutinka iš dalies (b. l. 51), o atsiliepime į patikslintą skundą nurodė, kad su pareiškėjo skundu sutinka (b. l. 98–99).
6. Utenos rajono apylinkės teismas paaiškino, kad ginčijamu laikotarpiu negalėjo pareiškėjui mokėti už darbą poilsio ir švenčių dienomis, jam budint, nes neturėjo tam lėšų.

II.

7. Vilniaus apygardos administracinis teismas 2016 m. spalio 27 d. sprendimu pareiškėjo skundą tenkino iš dalies, priteisė pareiškėjui iš Lietuvos valstybės, atstovaujamos Teisingumo ministerijos, 2 873,48 Eur dydžio atlyginimą už budėjimą poilsio ir švenčių dienomis (b. l. 165–171). Teismas pareiškėjo skundo dalį dėl reikalavimo priteisti 67 535,94 Lt neišmokėto darbo užmokesčio atmetė kaip nepagrįstą.

8. Teismas nustatė, kad pareiškėjas nuo 2009 m. gegužės 1 d. iki 2013 m. rugsėjo 30 d. dirbo teisėju Utenos rajono apylinkės teisme. Teismas, remdamasis Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2011 m. vasario 14 d. nutarimu bei Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinės teisėjų kolegijos 2014 m. gegužės 20 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. A¹⁴⁶-1252/2014, konstatavo, kad pareiškėjas yra įgijęs teisę į kompensaciją už budėjimą poilsio ir švenčių dienomis.

9. Teismas, atsižvelgdamas į tai, kad atsakovas prašė taikyti 3 metų senaties terminą, senaties terminą pritaikė ir pareiškėjo reikalavimus, kildinamus iš laikotarpio nuo 2009 m. balandžio 1 d. iki 2010 m. gruodžio 15 d. atmetė.

10. Teismas taip pat atmetė pareiškėjo reikalavimą priteisti neišmokėtą darbo užmokesčio dalį dėl sumažintų pareiginės algos koeficientų. Teismas konstatavo, kad pareiškėjas skundą teismui pateikė praleidęs ieškinio senaties terminą reikalavimams, kildinamiems iš laikotarpio nuo 2009 m. gegužės 1 d. iki 2010 m. gruodžio 15 d. Dėl kitos dalies teismas nurodė, kad 2015 m. birželio 30 d. buvo priimtas patirtų praradimų kompensavimo mechanizmas, pagal kurį ir bus išmokėta darbo užmokesčio nepriemoka.

III.

11. Pareiškėjas Gediminas Karpavičius apeliaciniame skunde prašo pirmosios instancijos teismo sprendimą panaikinti ir priimti naują sprendimą – pareiškėjo skundą patenkinti ir pareiškėjo naudai priteisti 5 474,90 Eur dydžio įsiskolinimą už darbą poilsio ir švenčių dienomis (b. l. 175–179).

12. Pareiškėjas nurodo, kad pirmosios instancijos teismas nepagrįstai sprendė ginčą dalyje dėl neišmokėtos darbo užmokesčio dalies (67 535,94 Lt) priteisimo, nes Panevėžio apygardos administracinio teismo 2014 m. vasario 5 d. nutartimi šis reikalavimas buvo išskirtas į atskirą bylą, kuri galutinai buvo išnagrinėta Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2016 m. gegužės 2 d. nutartimi (administracinė byla Nr. A-119-520/2016).

13. Pareiškėjas taip pat nesutinka su kita teismo sprendimo dalimi. Pasak pareiškėjo, teismo atlikti skaičiavimai nėra tikslūs ir nevisiškai atitinka bylos duomenis. Pareiškėjas nurodo, kad padidino prašomą priteisti sumą (18 800,17 Lt). Šis skundo patikslinimas buvo priimtas Panevėžio apygardos administracinio teismo 2014 m. lapkričio 14 d. nutartimi, tačiau teismas neargumentavo, kodėl nagrinėjo pareiškėjo skundą tik dėl 17 778,35 Lt priteisimo.

14. Pasak pareiškėjo, teismas nepagrįstai taikė ieškinio senaties terminą ir neteisingai nustatė ieškinio senaties termino taikymo pradžią. Teismas neįvertino aplinkybės, kad 2010 m. gruodžio mėn. pareiškėjui buvo skirta išmokėti vienkartinė išmoka už darbą poilsio ir švenčių dienomis (įsiskolinimas už 2009 metus), kas turi esminės reikšmės ieškinio senaties termino eigai. Pareiškėjas nurodo, kad pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 1.130 straipsnio 2 dalį, skolininko veiksmai, kurie liudija, kad jis pripažįsta prievolę nutraukia ieškinio senaties terminą. Nutraukta ieškinio senaties termino eiga prasideda iš naujo nuo to momento, kuris buvo pagrindas nutraukti ieškinio senaties termino eigą (CK 1.130 straipsnio 3 dalis). Teismas, pasak pareiškėjo, senaties terminą nepagrįstai skaičiavo nuo 2009 m. balandžio 1 d., t. y. nuo pareiškėjo paskyrimo į teisėjo pareigas, nes pareiškėjas neturėjo jokio pagrindo manyti, kad už darbą poilsio ir švenčių dienomis turėjo būti apmokama kiekvieną mėnesį, o ne metų pabaigoje, nes to nenumatė galiojantys teisės aktai. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas tik 2011 m. vasario 14 d. nutarimu pripažino, kad Lietuvos Respublikos teisėjų atlyginimų įstatymo 6 straipsnio 1 dalis tiek, kiek

ribojama teisėjų teisė gauti teisingą atlyginimą už viršvalandinį darbą, už darbą švenčių ir poilsio dienomis, prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 48 straipsnio 1 dalies nuostatai bei konstituciniam teisinės valstybės principui. Pasak pareiškėjo, ieškinio senaties termino pradžia gali būti pradėta skaičiuoti tik nuo 2010 m. sausio 1 d. Be to, 2010 m. sumokėta vienkartinė išmoka senaties terminą nutraukė, todėl iš naujo senaties terminas gali būti pradėtas skaičiuoti nuo 2011 m. sausio 1 d., todėl skundo pateikimas 2013 m. gruodžio 16 d. negali būti laikomas kaip pateiktas praleidus ieškinio senaties terminą. Net ir laikant, kad senaties terminas buvo praleistas, teismas *ex officio* (pagal pareigas) turėjo patikrinti, ar nėra priežasčių šį terminą atnaujinti, tačiau tai nebuvo padaryta. Jei teismas manytų, kad terminas buvo praleistas, pareiškėjas prašo jį atnaujinti.

15. Pareiškėjas paaiškina, kad už laikotarpį nuo 2009 m. balandžio 1 d. iki 2010 m. gruodžio 31 d. neapmokėta suma, atėmus vienkartinę išmoką, sudaro 6 608,33 Lt (1 913,90 Eur), o už laikotarpį nuo 2011 m. sausio 1 d. iki 2013 m. balandžio 1 d. neapmokėta suma pagal patikslintus skaičiavimus sudaro 12 191,84 Lt (3 561 Eur), todėl iš viso priteistina pareiškėjui suma yra 5 474,90 Eur.

16. Atsakovas Lietuvos valstybė, atstovaujama Lietuvos Respublikos Vyriausybės, kurią atstovauja Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, atsiliepime prašo pareiškėjo apeliacinį skundą atmesti, o pirmosios instancijos teismo sprendimą palikti nepakeistą (b. l. 182–184).

17. Teisingumo ministerija nurodo, kad pirmosios instancijos teismas iš tiesų be pagrindo sprendė ginčą dalyje dėl neišmokėtos darbo užmokesčio dalies, sumažintos dėl atlyginimo bazinio dydžio ir koeficiento pakeitimų.

18. Teisingumo ministerija mano, kad pareiškėjo aiškinimas, jog ieškinio senaties pradžia skaičiuotina nuo kiekvienų kalendorinių metų pradžios, iškreipia ieškinio senaties esmę. Teisingumo ministerijos nuomone, pirmosios instancijos teismas pagrįstai konstatavo, kad reikalavimams nuo 2009 m. balandžio 1 d. iki 2010 m. gruodžio 15 d. pareikšti, pareiškėjas praleido 3 metų ieškinio senaties terminą.

19. Dėl prievolės pripažinimo kompensuojant pareiškėjui už dalį dirbtų poilsio ir švenčių dienų, Teisingumo ministerija pažymi, kad Lietuvos valstybės atstovas yra Teisingumo ministerija, o ne Utenos rajono apylinkės teismas, todėl tik Teisingumo ministerijos veiksmai gali būti vertinami kaip prievolės pripažinimas.

20. Teisingumo ministerijos nuomone, praleistas ieškinio senaties terminas negali būti atnaujinimas, nes pareiškėjas yra teisėjas, kuriam keliama itin aukšti kvalifikacijos reikalavimai, todėl nėra jokio pagrindo manyti, kad senaties terminas buvo praleistas dėl svarbių ir nuo pareiškėjo valios nepriklausiusių priežasčių. Be to, pasak Teisingumo ministerijos, termino atnaujinimo klausimas neturėtų būti nagrinėjamas, nes toks pareiškėjo prašymas nebuvo reikštas pirmosios instancijos teisme.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a:

IV.

21. Nagrinėjamoje byloje ginčas kilo dėl neišmokėtų darbo užmokesčio sumų priteisimo.

22. Pirmosios instancijos teismas pareiškėjo skundą tenkino iš dalies ir priteisė jam iš Lietuvos valstybės, atstovaujamos Teisingumo ministerijos, 2 873,48 Eur darbo užmokestį už budėjimą poilsio bei švenčių dienomis, konstatavęs, kad už laikotarpį nuo 2009 m. balandžio 1 d. iki 2010 m. gruodžio 15 d. pareiškėjas kreipėsi į teismą, praleidęs 3 metų ieškinio senaties terminą.

23. Pirmosios instancijos teismas ginčijamą sprendimą taip pat išsprendė ir pareiškėjo skundo reikalavimą dėl 67 535,94 Lt neišmokėto darbo užmokesčio priteisimo bei šį reikalavimą atmetė kaip nepagrįstą. Dėl šios teismo sprendimo dalies pareiškėjas apeliaciniame skunde nurodo, kad pirmosios instancijos teismas nepagrįstai sprendė dėl minėto pareiškėjo reikalavimo, nes šis reikalavimas buvo išskirtas į kitą bylą. Tam iš esmės pritarė ir Teisingumo ministerija atsiliepime į pareiškėjo apeliacinį skundą. Apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegija minėtus apeliacinio

skundo argumentus pripažįsta pagrįstais, atsižvelgdama į byloje esančią Panevėžio apygardos administracinio teismo 2014 m. vasario 5 d. nutartį, kuria pareiškėjo reikalavimas priteisti 67 535,94 Lt neišmokėtą darbo užmokesčio dalį išskirtas į atskirą administracinę bylą (b. l. 69–70). Atsižvelgiant į tai, pirmosios instancijos teismo sprendimas keistinas, panaikinant minėto teismo sprendimo dalį „Dėl neišmokėtos darbo užmokesčio dalies priteisimo“ (b. l. 169–171) bei atitinkamai pakeičiant sprendimo rezoliucinę dalį, t. y. panaikinant teismo sprendimą pareiškėjo skundo dalį dėl reikalavimo priteisti 67 535,94 Lt neišmokėto darbo užmokesčio dalį už laikotarpį nuo 2009 m. gegužės 1 d. iki 2013 m. rugsėjo 30 d. atmesti kaip nepagrįstą (b. l. 171).

24. Kaip minėta, pareiškėjas taip pat nesutinka su pirmosios instancijos teismo taikyta ieškinio senatimi.

25. Pagal CK 1.127 straipsnio 1 dalį, teisė į ieškinį atsiranda nuo teisės į ieškinį atsiradimo dienos. Teisė į ieškinį atsiranda nuo tos dienos, kurią asmuo sužinojo arba turėjo sužinoti apie savo teisės pažeidimą. Dėl senaties termino eigos pradžios apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegija pripažįsta pagrįstais pareiškėjo apeliacinio skundo argumentus, kad apie savo teisių pažeidimą dėl dalies nesumokėto darbo užmokesčio už 2009 metus, pareiškėjas sužinojo 2010 m. sausio mėnesį, kai pareiškėjas negavo darbo užmokesčio už budėjimus 2009 metais. Atsižvelgdama į Teisėjų tarybos nutarimais patvirtino Pavyzdinio vienkartinio priemonių teisėjams mokėjimo tvarkos aprašo nuostatą, kad vienkartinė priemonė paprastai turi būti išmokama kalendorinių metų gruodžio mėnesį, pareiškėjas apie savo pažeistą teisę gauti priemonę už darbą poilsio ir švenčių dienomis už kiekvienus kalendorinius metus sužinojo tik pasibaigus tų metų gruodžio mėnesiui, kai Teisėjų tarybos nustatyta tvarka jam nebuvo sumokama už darbą poilsio ir švenčių dienomis. Tokį ieškinio senaties termino pradžios skaičiavimą taiko Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo praktikoje analogiškose ir iš esmės panašiose bylose (žr., pvz., 2017 m. sausio 19 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-132-492/2017; 2017 m. kovo 6 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-3060-520/2017). Teisingumo ministerija atsiliepime į apeliacinį skundą nurodė, kad toks aiškinimas, kad ieškinio senaties pradžia skaičiuotina nuo kiekvienų kalendorinių metų pradžios, iškreipia ieškinio senaties esmę, tačiau tokio savo teiginio nepagrindė teisiniais argumentais, todėl apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegija, atsižvelgdama į šiuo aspektu jau suformuotą Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktiką, minėtus Teisingumo ministerijos atsiliepimo argumentus atmets kaip nepagrįstus. Pareiškėjas į teismą kreipėsi 2013 m. gruodžio mėnesį, todėl konstatuotina, kad 3 metų ieškinio senaties terminas nebuvo praleistas, todėl pirmosios instancijos teismas senaties terminą laikotarpiui nuo 2009 m. balandžio 1 d. iki 2010 m. gruodžio 15 d. taikė nepagrįstai.

26. Pareiškėjas apeliaciniame skunde prašė iš atsakovo priteisti už laikotarpį nuo 2009 m. balandžio 1 d. iki 2013 m. balandžio 1 d. 5 474,90 Eur. Teisingumo ministerija atsiliepime į pareiškėjo apeliacinį skundą pareiškėjo prašomos priteisti sumos (jos apskaičiavimo) neginčijo, tačiau apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegija pažymi, kad pareiškėjas pirmosios instancijos teismo prašė priteisti 18 800,17 Lt (b. l. 91), t. y. 5 444,91 Eur. Apeliaciniame skunde pareiškėjas negali tikslinti pirmosios instancijos teisme pareiktų reikalavimų, todėl apeliacinės instancijos teismas nagrinėjamu atveju tik sprendžia, ar pirmosios instancijos teismas teisėtai ir pagrįstai nepriteisė pareiškėjui jo prašytos sumos, t. y. 5 444,91 Eur.

27. Pareiškėjo prašoma priteisti suma neatitinka Utenos rajono apylinkės teismo pateiktų apskaičiavimų, kurie buvo atlikti remiantis pareiškėjo faktiškai gautu darbo užmokesčiu (b. l. 101–103). Pagal šiuos skaičiavimus pareiškėjai nesumokėtas darbo užmokestis už darbą ir budėjimus poilsio ir švenčių dienomis laikotarpiu nuo 2009 m. balandžio 1 d. iki 2013 m. balandžio 1 d. yra 14 956,16 Lt (4 331,60 Eur). Pareiškėjo prašoma priteisti suma 5 444,91 Eur atitinka Utenos rajono apylinkės teismo ankstesnius apskaičiavimus (b. l. 83–85), tačiau nagrinėjamu atveju jie nėra aktualūs, nes, kaip nurodė Utenos rajono apylinkės teismas, jie buvo atlikti remiantis nuo 2013 m. spalio 1 d. atkurtais teisėjų atlyginimais (b. l. 98), o nagrinėjamu atveju teismas vertina tik tai, kokia darbo užmokesčio nepriemonė už darbą ir budėjimą poilsio bei švenčių dienomis pareiškėjui susidarė laikotarpiu nuo 2009 m. balandžio 1 d. iki 2013 m. balandžio 1 d. pagal tuo metu galiojusį ir taikytą teisinį reglamentavimą. Kitos su darbo užmokesčiu susijusios sumos, kiek tai susiję su

susidariusiu skirtumu dėl minėto darbo užmokesčio teisėjams atstatymu, yra ne šios bylos nagrinėjimo dalykas.

28. Pirmosios instancijos teismas, kaip minėta, pareiškėjui priteisė 2 873,48 Eur. Teismas dalį pareiškėjo reikalavimų nepagrįstai atmetė pritaikęs ieškinio senaties terminą ir nepagrįstai priteisė per mažą neišmokėto darbo užmokesčio sumą, todėl apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegija sprendžia, kad pirmosios instancijos teismo sprendimas keistinas, padidinant pareiškėjui priteistiną sumą ir priteisiant pareiškėjui 4 331,60 Eur darbo užmokestį už darbą ir budėjimą poilsio bei švenčių dienomis laikotarpiu nuo 2009 m. balandžio 1 d. iki 2013 m. balandžio 1 d.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 144 straipsnio 1 dalies 3 punktu ir 148 straipsnio 1 dalimi, teisėjų kolegija

n u t a r i a:

Pareiškėjo Gedimino Karpavičiaus (asmens kodas 37512240118) apeliacinį skundą tenkinti iš dalies.

Vilniaus apygardos administracinio teismo 2016 m. spalio 27 d. sprendimą pakeisti, panaikinant sprendimo motyvų dalį „Dėl neišmokėtos darbo užmokesčio dalies priteisimo“, o sprendimo rezoliucinę dalį išdėstant taip:

„Pareiškėjo Gedimino Karpavičiaus skundą patenkinti ir priteisti pareiškėjui Gediminui Karpavičiui iš atsakovo Lietuvos valstybės, atstovaujamos Lietuvos Respublikos Vyriausybės, kurią atstovauja Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, 4 331,60 Eur (keturis tūkstančius tris šimtus trisdešimt vieną eurą 60 ct) darbo užmokestį už darbą ir budėjimą poilsio bei švenčių dienomis laikotarpiu nuo 2009 m. balandžio 1 d. iki 2013 m. balandžio 1 d.“.

Nutartis neskundžiama.

Teisėjai

Audrius Bakaveckas

Stasys Gagys

Ramutė Ruškytė

LIETUVOS RESPUBLIKOS KRAŠTO APSAUGOS MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Totorių g. 25, LT-01121 Vilnius, tel. (8 5) 273 5521, faks. (8 5) 273 5527.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188602751, PVM mokėtojo kodas LT10000101611

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai

2018-10-

Nr.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijai

DĖL LĖŠŲ SKYRIMO LIETUVOS LAISVĖS KOVOS SAJŪDŽIO TARYBOS 1949 M. VASARIO 16 D. DEKLARACIJOS SIGNATARO, LIETUVOS LAISVĖS KOVOS SAJŪDŽIO GINKLUOTŲJŲ PAJĖGŲ VADO ADOLFO RAMANAUSKO-VANAGO LAIDOJIMO PASLAUGOMS PADENGTI

2018 m. spalio 5–6 d. buvo surengtos Lietuvos Laisvės Kovos Sajūdžio Tarybos 1949 m. vasario 16 d. deklaracijos signataro, Lietuvos Laisvės Kovos Sajūdžio ginkluotųjų pajėgų vado Adolfo Ramanausko-Vanago valstybinės laidotuvės. Atsisveikinimui su visuomene š. m. spalio 5 d. velionio palaikai buvo pašarvoti Vilniaus universiteto Šventų Jonų bažnyčioje ir š. m. spalio 6 d. palaidoti Vilniaus Antakalnio kapinėse.

Vadovaudamiesi 2003 m. kovo 18 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo Nr. 323 „Dėl žymių Lietuvos visuomenės veikėjų ir pagal LR įstatymus valstybės lėšomis laidojamų asmenų laidojimo išlaidų dengimo taisyklių“ 2.1 papunkčiu ir atsižvelgdami į Lietuvos Respublikos Ministro Pirmininko 2018 m. birželio 25 d. potvarkiu Nr. 120 sudarytos laidojimo komisijos „Dėl darbo grupės sudarymo“ pateiktą 2018 m. rugsėjo 26 d. protokolo Nr. LV–202 1 punkto sprendimą, taip pat įvertindami Lietuvos Laisvės Kovos Sajūdžio Tarybos 1949 m. vasario 16 d. deklaracijos signataro, Lietuvos Laisvės Kovos Sajūdžio ginkluotųjų pajėgų vado Adolfo Ramanausko-Vanago nuopelnus Lietuvai, prašome Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministerijai skirti lėšas Lietuvos Laisvės Kovos Sajūdžio Tarybos 1949 m. vasario 16 d. deklaracijos signataro, Lietuvos Laisvės Kovos Sajūdžio ginkluotųjų pajėgų vado Adolfo Ramanausko-Vanago palaikų laidojimo išlaidoms padengti.

PRIDEDAMA:

1. Ministro Pirmininko 2018 m. birželio 25 d. potvarkis Nr. 120 „Dėl darbo grupės sudarymo“, 2 lapai.

2. Ministro Pirmininko 2018 m. birželio 25 d. Nr. 120 potvarkiu sudarytos darbo grupės (laidojimo komisijos) Lietuvos Laisvės Kovos Sajūdžio Tarybos 1949 m. vasario 16 d. deklaracijos signataro, Lietuvos Laisvės Kovos Sajūdžio ginkluotųjų pajėgų vado Adolfo Ramanausko-Vanago palaikams palaidoti 2018 m. rugsėjo 26 d. posėdžio protokolas Nr. LV – 202, 2 lapai.

3. Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministerijos faktinių išlaidų Lietuvos Laisvės Kovos Sajūdžio Tarybos 1949 m. vasario 16 d. deklaracijos signataro, Lietuvos Laisvės Kovos Sajūdžio ginkluotųjų pajėgų vado Adolfo Ramanausko-Vanago valstybinių laidotuvių paslaugoms padengti suvestinė, 1 lapas.

4. Lietuvos Laisvės Kovos Sajūdžio Tarybos 1949 m. vasario 16 d. deklaracijos signataro, Lietuvos Laisvės Kovos Sajūdžio ginkluotųjų pajėgų vado Adolfo Ramanausko-Vanago laidojimo išlaidų sąmatos pagal gautą sąskaitą faktūrą kopija, 1 lapas.

Pagarbiai

Krašto apsaugos viceministras

Edvinas Kerza

LIETUVOS RESPUBLIKOS MINISTRAS PIRMININKAS

POTVARKIS DĖL DARBO GRUPĖS SUDARYMO

2018 m. birželio 25 d. Nr. 120
Vilnius

S u d a r a u šią darbo grupę (laidojimo komisiją) Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio Tarybos 1949 m. vasario 16 d. deklaracijos signataro, Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio ginkluotųjų pajėgų vado Adolfo Ramanausko-Vanago laidotuviams organizuoti (toliau – darbo grupė):

Algirdas Stončaitis	– Vyriausybės kancleris (darbo grupės vadovas);
Deividas Matulionis	– Vyriausybės kanclerio pirmasis pavaduotojas (darbo grupės vadovo pavaduotojas);
Teresė Birutė Burauskaitė	– Lietuvos gyventojų rezistencijos ir genocido tyrimo centro direktorė;
Audrius Giržadas	– viešosios įstaigos „Lietuvos nacionalinis radijas ir televizija“ vyriausiasis prodiuseris;
Arūnas Gumuliauskas	– Seimo Valstybės istorinės atminties komisijos pirmininkas;
Rūta Kačkutė	– Respublikos Prezidento vyriausioji patarėja;
Edvinas Kerza	– krašto apsaugos viceministras;
Giedrius Krasauskas	– Respublikos Prezidento kanceliarijos kancleris;
Živilė Navickaitė-Babkin	– Ministro Pirmininko sekretoriato vadovė;
Arnoldas Pikžirnis	– Ministro Pirmininko patarėjas;
Nomeda Poderienė	– Vyriausybės kanceliarijos Politikos įgyvendinimo grupės patarėja;
Valdemaras Rupšys	– Lietuvos kariuomenės Sausumos pajėgų vadas brigados generolas;
Darius Sadeckas	– finansų viceministras;
Mindaugas Stravinskas	– Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato viršininko pavaduotojas;
Ona Šaltytė	– Kultūros ministerijos Kultūrinės edukacijos politikos skyriaus vyresnioji patarėja;
Neilas Tankevičius	– Užsienio reikalų ministerijos Valstybinio ir diplomatinio protokolo departamento direktorius;

Salvina Taukinaitienė

Rimas Venckus

- Krašto apsaugos ministerijos Protokolo skyriaus vedėja;
- generalvikaras, Lietuvos kariuomenės vyriausiasis kapelionas.

Ministras Pirmininkas

Saulius Skvernelis

Kopija tikra

LR KAM
Protokolo skyriaus vedėja

Salvina Taukinaitienė

2018-10-23

DARBO GRUPĖS

**LIETUVOS LAISVĖS KOVOS SAJŪDŽIO TARYBOS 1949 M. VASARIO 16 D.
DEKLARACIJOS SIGNATARO, LIETUVOS LAISVĖS KOVOS SAJŪDŽIO
GINKLUOTŲJŲ PAJĖGŲ VADO ADOLFO RAMANAUSKO-VANAGO LAIDOTUVĖMS
ORGANIZUOTI, SUDARYTOS MINISTRO PIRMININKO
2018 M. BIRŽELIO 25 D. POTVARKIU NR. 120,
POSĖDŽIO PROTOKOLAS**
2018-09-26 Nr. LV-202

Vilnius

Posėdis įvyko 2018 m. rugsėjo 10 d. 14.30 val. Vyriausybės kanceliarijoje (413 kab.).

Posėdžio pirmininkas – Algirdas Stončaitis, Vyriausybės kancleris (darbo grupės vadovas).

Posėdžio sekretorė – Nomeda Poderienė, Vyriausybės kanceliarijos Politikos įgyvendinimo grupės patarėja (darbo grupės narė).

Posėdyje dalyvavo darbo grupės nariai:

Deividas Matulionis – Vyriausybės kanclerio pirmasis pavaduotojas (darbo grupės vadovo pavaduotojas);
Teresė Birutė Burauskaitė – Lietuvos gyventojų rezistencijos ir genocido tyrimo centro direktorė;
Audrius Giržadas – viešosios įstaigos „Lietuvos nacionalinis radijas ir televizija“ vyriausiasis prodiuseris;
Rūta Kačkutė – Respublikos Prezidento vyriausioji patarėja;
Giedrius Krasauskas – Respublikos Prezidento kanceliarijos kancleris;
Darius Sadeckas – finansų viceministras;
Ona Šaltytė – Kultūros ministerijos Kultūrinės edukacijos politikos skyriaus vyresnioji patarėja;
Neilas Tankevičius – Užsienio reikalų ministerijos Valstybinio ir diplomatinio protokolo departamento direktorius;
Salvina Taukinaitienė – Krašto apsaugos ministerijos Protokolo skyriaus vedėja;
Rimas Venckus – generalvikaras, Lietuvos kariuomenės vyriausiasis kapelionas.

Kiti posėdžio dalyviai:

Rūta Apeikytė, Krašto apsaugos ministerijos Strateginės komunikacijos ir viešųjų ryšių departamento direktorė;
Dainius Daukantas, Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Viešosios tvarkos valdybos viršininkas;
Kęstutis Palikša, Vilniaus Arkivyskupijos kancleris, kunigas;
Rytis Paulauskas, Užsienio reikalų ministerijos Komunikacijos ir kultūrinės diplomatijos departamento direktorius;
Irmantas Peteraitis, Lietuvos kariuomenės Sausumos pajėgų vado padėjėjas;
Auksutė Ramanauskaitė-Skokauskienė, Adolfo Ramanausko-Vanago dukra, visuomenės veikėja;
Angonita Rupšytė, Seimo Istorinės atminties skyriaus vedėja;
Aistė Skrebytė, Vilniaus universiteto Rektoriaus biuro vadovė;
Auksė Ūsienė, Lietuvos kariuomenės Pilietiškumo ugdymo skyriaus specialistė;
Agnė Vilkončiūtė, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos direktoriaus pavaduotoja;
Karolis Zikaras, Lietuvos kariuomenės Pilietiškumo ugdymo skyriaus vedėjas;
Arūnas Žilionis, UAB „Laidojimo paslaugų centras“ direktorius.

SVARSTYTA. Dėl Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio Tarybos 1949 m. vasario 16 d. deklaracijos signataro, Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio ginkluotųjų pajėgų vado Adolfo Ramanausko-Vanago laidotuvių ceremonijos eigos.

NUTARTA:

1. Atsižvelgiant į šeimos narių (dukros Auksutės Ramanauskaitės-Skokauskienės ir vaikaičės Ingos Jancevičienės) pageidavimą ir Vilniaus Arkivyskupijos siūlymą laidotuvių paslaugas organizuoti per Arkivyskupijos laidojimo paslaugų centrą ir padengti dalį išlaidų, pasiūlyti Krašto apsaugos ministerijai atlikti tolesnius veiksmus, susijusius su ritualinių paslaugų organizavimu ir įgyvendinimu.
2. Pasiūlyti Kultūros ministerijai laidotuvių ceremonijos meninės dalies įgyvendinimą finansuoti iš Kultūros ministerijai skirtų asignavimų.

Posėdžio pirmininkas

Algirdas Stončaitis

Posėdžio sekretorė

Nomeda Poderienė

Štopija tikra

LR KAM

Protokolo skyriaus vedėja

Salyina Taukinaitienė

2018-10-13

**KRAŠTO APSAUGOS MINISTERIJOS FAKTINĖS IŠLAIDOS
LIETUVOS LAISVĖS KOVOS SĄJŪDŽIO TARYBOS 1949 M. VASARIO 16 D.
DEKLARACIJOS SIGNATARO, LIETUVOS LAISVĖS KOVOS SĄJŪDŽIO
GINKLUOTŲJŲ PAJĖGŲ VADO ADOLFO RAMANAUSKO – VANAGO
LAIDOJIMO PASLAUGOMS PADENGTI**

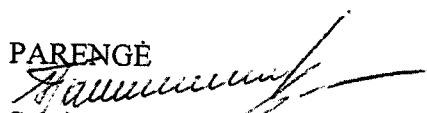
2018 m. spalio 5-6 d., Vilnius

Išlaidų pavadinimas	Kaina Eur, be PVM	Mokėtojas
Portreto gamyba	57,85	KAM
Šarvojimo inventoriaus nuoma	828,80	KAM
Autokatafalko nuoma	141,16	KAM
Gėlės (floristikos paslaugos, kapo duobės dekoravimas gėlėmis)	1157,02	KAM
Šarvojimo (atsisveikinimo) salės nuoma	746,78	KAM
Kapo ženklas su užrašu	206,61	KAM

**Iš viso suma 3138,22 Eur
PVM 21% 659,03 Eur**

Iš viso KAM išlaidų su PVM – 3797,25 Eur (trys tūkstančiai septyni šimtai devyniasdešimt septyni eurai, 25 ct.)

PARENGĖ

Salvina Taukinaitienė
KAM Protokolo skyriaus vedėja
2018-10-23

Inga Liubianec

Krašto apsaugos ministerijos
Finansų ir biudžeto departamento
Finansų sk. patarėja
2018 m. 10 mėn. 24 d.

Nr.2018-35

Atsisk. sąskaita: LT857300010134374081

Atsisk. sąskaita:

Mopija tikra
 LR KAM
 Protokola svarbiaus vedėja
 Salvinia Taukinitienė
 2018-10-23